

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 9 juli 1914 kl. 12 m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om ändring i 13 § mom. 1 c) i förordningen med tull-taxa för inkommande varor.

(1:a avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp, Hammarström, frih. C. J. Beck-Friis, Eklund, Lyckholm, frih. Fleming, frih. Palmstierna, Röing, Sandler, Rune, Jeansson i Kalmar, Karlsson i Fjäl, Jonsson i Hökhult, Danström, K. A. Nilson, J. E. Berglund, Berg i Staby och Holmström.

I fråga om restitution av tullmedel vid utförsel sjöledes från stapelstad av vissa, utav utländskt råämne inrikes tillverkade varor stadgas i § 13 mom. 1 av gällande tulltaxeförordning, att iakttagas skall, bland annat:

- c) att utförseln verificeras genom intyg av vederbörande ämbetsmyndighet å lossningsorten, det varan därstädes blivit lossad, vilket intyg bör vara av svensk konsul eller vice konsul, därest sådan å berörda ort finnes anställd, behörigen legaliserat; dock att, därest utförseln skett i fartyg av 30 tons dräktighet eller därutöver och vid utförseln iakttagits den kontroll, som i § 39 tullstadgan för reexportgods finnes föreskriven, något bevis om varans ankomst till den utländska lossningsorten ej må för restitutionens beviljande erfordras; ävensom att, därest utförseln skett i passagerarångfartyg, som efter förut kungjord turlista gör reguljära resor och äger en dräktighet av 30 ton eller därutöver, utförseln må anses behörigen styrkt, då densamma verificeras genom anteckning å fartygets tullpass samt vederbörande tullbetjänts intyg, att exportvaran med orubbad tullförsegling blivit under hans tillsyn i fartyget inlastad och fartyget av

honom bevakat intill dess avgång; skolande, därest annan svensk tullplats under resan anlupits, jämväl intyg av därvarande tullbevakning bifogas, att *fartyget därstädes bevakats och att varan med orubbad tullförsegling därifrån avgått*.

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 36, har herr *Indebetou* hemställt om följande ändrade lydelse av den anförda punkten:

»c) att utförseln verificeras genom intyg — — — skolande, därest annan svensk tullplats under resan anlupits, jämväl intyg av därvarande tullbevakning bifogas, att varan med orubbad tullförsegling därifrån avgått».

Motionären åsyftar sålunda upphävande av bestämmelsen, att intyg av tullbevakning vid tullplats, som fartyg under resan anlöper, skall innefatta »att fartyget därstädes bevakats».

I fråga om motiveringen åberopar motionären en av honom vid årets första lagtima riksdag väckt motion (nr 17) med samma hemställan som i den nu föreliggande. I denna motivering hänvisar motionären till fall, då ifrågavarande bestämmelse tillämpats så, att fartyg av tullverket debiterats för bevakningskostnad under hela den tid, det legat vid annan under resan anlupen svensk tullplats, även om det restitutionsgods, bevakningen avsett, varit inlastat i ett särskilt fartygsrum, varå förseglingen ej rubbats under fartygets uppehåll i sådan hamn. Huruvida en sådan dubbel försiktighet från statens sida med både tullsiggill och ständig bevakning å restitutionsgods verkligen vore behöflig, kunde, enligt motionärens mening, med fullt fog ifrågasättas. I stället borde det vara till fyllest, om vederbörande tullmyndighet å platsen tillsåge, att tullförseglingen vore orubbad såväl vid fartygets ankomst till som vid dess avgång från hamn.

Beträffande motiveringen i övrigt får utskottet hänvisa till berörda, vid förra riksdagen väckta motion.

Bevillningsutskottet har i föreskriven ordning begärt generaltullstyrelsens yttrande över det föreliggande förslaget. Styrelsen har numera med eget utlåtande överlämnat yttranden i ämnet av tullbevakningsinspektionerna i Stockholm, Göteborg och Malmö samt tullkamrarna i Norrköping, Kalmar, Karlskrona, Karlshamn, Landskrona, Hälsingborg, Trelleborg, Halmstad, Varberg, Gävle, Härnösand, Sundsvall och Luleå.

För egen del har generaltullstyrelsen till en början erinrat, hurusom den bestämmelse, mot vilken motionären riktat sig, infutit första gången

år 1899 i § 9 mom 1 c) av underrättelserna till tulltaxan i sammanhang med det då lämnade medgivandet, att, därest ifrågavarande restitutionsgods utfördes i passagerarångfartyg av minst 30 tons dräktighet, den dittills ovillkorliga fordran på utförselns verifierande genom s. k. räcktest eller eventuellt bevakning till öppen sjö eftergäves. Den lydelse, sagda författningsrum i dess helhet erhållit jämlikt nådiga kungörelsen den 5 maj 1899, hade, anförde styrelsen vidare, endast i det avseendet avvikit från lydelsen av nu ifrågavarande § 13 mom. 1 c) tulltaxeförordningen, att det upptagit hänvisning till § 42 av då gällande tullstadgan av år 1877, under det att nyssnämnda paragraf i tulltaxeförordningen hänvisade till § 39 av nu gällande tullstadga. I § 42 av 1877 års tullstadga hade såsom regel — endast med vissa undantag — föreskrivits, att fartyg, som innehade reexportgods, skulle åtföljas av tullbevakning till öppen sjö. Genom den förändring, som i motsvarande § 39 av 1904 års tullstadga givits bestämmelserna rörande kontrollåtgärderna vid återutförsel av oförtullat gods, hade emellertid regeln blivit den motsatta, nämligen att tullbevakning å fartyget icke erfordrades. Kontrollen vore nu i allmänhet grundad uteslutande på undersökning av verkställd sigillering eller plombering, och i detta hänseende vore i paragrafen föreskrivet bland annat, att, om fartyget efter inlastningen under resan anlöpte en eller flera svenska tullplatser, det ålåg tullförvaltningen å den ort, som sist anlöptes, att i meddelat intyg upplysa, huruvida plomberingen eller förseglingen vid fartygets ankomst dit och avgång därifrån varit i orubbat skick.

Generaltullstyrelsen framhöll härefter, att av ifrågavarande motion framginge, att den åsyftade ändringen egentligen gällde sådana fall, då restitutionsgodset vore inlastat i särskilt förseglat fartygsrum, varå förseglingen ej rubbades under fartygets uppehåll å svensk tullplats, som under resan passerades. Styrelsen erinrade vidare, att flertalet av de hörda tullförvaltningarna även förklarade sig anse särskild bevakning å fartyget obehöfelig i dylika fall, en åsikt, vilken styrelsen förklarade sig kunna biträda. Därest emellertid förseglingen av någon anledning skulle behöva brytas, t. ex. för in- eller urlastning av annat gods, borde, enligt styrelsens mening, liksom i de fall, då fartyget medförde restitutionsgods, som icke införseglats i särskilt rum, fordran på fartygets bevakning kvarstå.

Till ernående av en förändring i den av generaltullstyrelsen antydda riktningen har styrelsen avfattat följande förslag till ändrad lydelse av § 13 mom. 1 c) tulltaxeförordningen:

- c) att utförseln verifieras — — — — avgång; skolande, därest
- c) annan svensk tullplats under resan anlupits, jämväl intyg av

därvarande tullbevakning bifogas, att fartyget därstädes bevakats och att varan med orubbad tullförsegling därifrån avgått, eller, om varan förvarats i särskilt, förseglat lastrum, vars försegling i anloppsarten icke rubbats, att denna försegling vid fartygets ankomst dit och avgång därifrån varit i orubbat skick.

Bevillningsutskottet har funnit sig kunna biträda den av generaltullstyrelsen sålunda uttalade uppfattningen i föreliggande ämne och har icke haft något att erinra mot den avfattning av ifrågavarande bestämmelse, styrelsen föreslagit.

I anslutning till generaltullstyrelsens hemställan får utskottet därför föreslå,

att riksdagen måtte, i anledning av herr Indebetous förevarande motion, II : 36, besluta, att 13 § mom. 1 c) i gällande förordning med tulltaxa för inkommande varor skall erhålla följande ändrade lydelse:

c) att utförseln verificeras genom intyg av vederbörande ämbetsmyndighet å lossningsorten, det varan därstädes blivit lossad, vilket intyg bör vara av svensk konsul eller vice konsul, därest sådan å berörda ort finnes anställd, behörigen legaliserat; dock att, därest utförseln skett i fartyg av 30 tons dräktighet eller därutöver och vid utförseln iakttagits den kontroll, som i § 39 tullstadgan för reexportgods finnes föreskriven, något bevis om varans ankomst till den utländska lossningsorten ej må för restitutionens beviljande erfordras; ävensom att, därest utförseln skett i passagerarångfartyg, som efter förut kungjord turlista gör reguljära resor och äger en dräktighet av 30 ton eller därutöver, utförseln må anses behörigen styrkt, då densamma verificeras genom anteckning å fartygets tullpass samt vederbörande tullbetjänts intyg, att exportvaran med orubbad tullförsegling blivit under hans tillsyn i fartyget inlastad och fartyget av honom bevakat intill dess avgång; skolande, därest annan svensk tullplats under resan anlupits, jämväl intyg av därvarande tullbevakning bifogas, att fartyget därstädes bevakats och att varan med orubbad tullförsegling därifrån avgått,

eller, om varan förvarats i särskilt, förseglat lastrum, vars försegling i anloppsarten icke rubbats, att denna försegling vid fartygets ankomst dit och avgång därifrån varit i orubbade skick.

Stockholm den 9 juli 1914.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
